

ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี

ปรเมศวร์ พันธุ์ไว*

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 155 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .949 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ความคิดเห็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่า t-test สำหรับประสบการณ์ทำงาน วิเคราะห์โดยค่า One Way Analysis of Variance ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe' Post hoc Comparison)

ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการบริหารหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีเพศต่างกัน และมีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>.05$)

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครูผู้สอน การบริหารงานวิชาการ สหวิทยาเขตพลอยไพลินจังหวัดกาญจนบุรี

บทนำ

การจัดการศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรสาเหตุประการหนึ่งก็คือ สืบเนื่องมาจากระบบการบริหาร(เจริญผล สุวรรณโชติ, 2554, หน้า 275) กล่าวว่า ประเทศไทยไม่ได้กระจายอำนาจทางการศึกษาให้กับส่วนท้องถิ่นได้บริหารเองแม้แต่น้อย จึงทำให้ความรับผิดชอบต่อการศึกษาของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นไม่มากนักรวมทั้งทำให้ประชาชนมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ทั้งยังเป็นสาเหตุให้ผู้บริหารการศึกษา กลายเป็นคนที่ไม่มีความคิดและความรับผิดชอบต่อการศึกษาที่เป็นหน้าที่ของตนเองเมื่อการบริหารการศึกษาถูกรวมอำนาจไว้ยังส่วนกลางเช่นนี้ ส่วนย่อย ๆ ของการศึกษาต้องดำเนินการตามการสั่งการ จึงทำให้เกิดความล่าช้า เกิดการซ้ำซ้อน ผู้บริหารเป็นเพียงนักปฏิบัติ ไม่มีอิสระในการคิด การปฏิบัติ ต้องปฏิบัติตามที่ตามคำสั่งและนโยบายของทางราชการเพียงอย่างเดียว จึงเป็นสาเหตุให้การศึกษาของประเทศไทยไม่ประสบผลสำเร็จตามความต้องการของสังคม ดังนั้นในการบริหารการศึกษาจำเป็นต้องกระจายอำนาจให้กับโรงเรียนและประชาชน ได้ร่วมคิดร่วมกันระดมทรัพยากร มาจัดการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าสนองต่อความต้องการของสังคมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

การบริหารงานวิชาการนับว่าเป็นหัวใจหลักของโรงเรียน เพราะวัตถุประสงค์ที่สำคัญของโรงเรียนคือ การให้การศึกษาและฝึกอบรมเยาวชนเพื่อให้เป็นพลเมืองดีของชาติในอนาคต (อุทัย บุญประเสริฐ, 2538, หน้า 62) กล่าวว่างานสำคัญของโรงเรียนคืองานวิชาการถ้าโรงเรียนดำเนินงานพลาดทางวิชาการก็จะพิจารณาได้ว่าโรงเรียนนั้นประสบความล้มเหลว ในทางตรงกันข้ามโรงเรียนใดที่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนก็สมควรที่จะได้รับการยกย่องยอมรับว่าเป็นโรงเรียนที่ดำเนินการกิจของโรงเรียนได้ผลดังนั้น งานวิชาการถือว่าเป็นภารกิจหลักของการจัดการศึกษาของโรงเรียน งานอื่น ๆ นั้นล้วนแต่มาสนับสนุนการบริหารงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จ การจัดการศึกษาของโรงเรียนจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ สังคมหรือชุมชนจะยอมรับสถานศึกษาและเกิดความไว้วางใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนหรือไม่อยู่ที่การบริหารวิชาการ ของโรงเรียน ดังนั้นเมื่องานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด ผู้บริหารจึงต้องเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารเป็นอันดับแรก ด้วยการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตาม ประเมินผล และร่วมปรับปรุงพัฒนา หากผู้บริหารไม่เปิดโอกาสให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นงานในหน้าที่โดยตรงของครูแล้วโอกาสที่จะให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านอื่น ๆ คงจะเป็นไปได้น้อย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยมีความประสงค์จะศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงงานวิชาการในโรงเรียน เป็นการพัฒนากุศลกรและครูในโรงเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อสถาน ศึกษาที่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการดำเนินงานวิชาการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การสอน

ขอบเขตการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 260 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง เครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่าง 155 คน เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้วจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะคำถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การสอน จำนวน 2 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่มีข้อความสมบูรณ์มาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัส
2. วิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยใช้ความถี่

(Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขต พลายโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นรายชื่อ รายด้าน และภาพรวม

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพलयโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ โดยวิเคราะห์ค่าที (t - test) แบบ Independent

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตพलयโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์ หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Anglysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe' Posthoc Comparison)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ คือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s Alphacoefficient) และการหาค่า IOC ส่วนสถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยา เขตพलयโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศวิเคราะห์ค่า t-test สำหรับประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยค่า One Way Analysis of Variance ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe' Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

1. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพलयโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60 และประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่ น้อยกว่า 5 ปี

2. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพलयโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพलयโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมอยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและ ด้านการบริหาร หลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพलयโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การ บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพलयโกลีน จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านการ บริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นส่วนใหญ่

โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนครูในการใช้หลักสูตรโดยทั่วถึง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสนับสนุนส่งเสริมให้ครูหาวิธีแก้ปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดให้มีโครงการพัฒนาการเรียนรู้กลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ

5. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระบบงานที่ใช้คือ การใช้วงจรของเดมมิ่ง พดีซีเอ (PDCA) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การกำหนดจุดประสงค์และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการนิเทศไว้อย่างชัดเจน

6. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การสนับสนุนให้ครูนำวิธีการวัดผลแบบต่างๆ มาใช้ตามความเหมาะสมกับรายวิชา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนำผลการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

7. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > .05$)

8. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > .05$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี พบประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการบริหารหลักสูตร ตามลำดับ โดยผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนทร เพ็ญจันทร์ (2550) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการ

บริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวม อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประเสริฐ เนียมแก้ว (2554) ได้วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า เมื่อพิจารณารายด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนครูในการใช้หลักสูตร โดยทั่วถึง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสนับสนุนส่งเสริมให้ครูหาวิธีแก้ปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญต่อให้ให้ครูผู้สอนเข้าถึงหลักสูตรทั้งของส่วนกลาง และของสถานศึกษาอย่างทั่วถึง และจัดให้มีการประชุมเพื่อปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 42-49) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษาประกอบด้วยงานหลายอย่างสิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการคือ หลักสูตรเป็นตัวกำกับของวิชาการแม้ว่าหลักสูตรปัจจุบันจะใช้หลักสูตรระดับชาติที่เป็นแบบเดียวกันก็ตามแต่ ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละสถานศึกษาจะแตกต่างกันไป การจัดโปรแกรม การศึกษาของแต่ละสถานศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างของสถานศึกษานั้น เช่น บุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ซึ่งมีกระบวนการบริหารหลักสูตรดังนี้ 1. ขั้นตอนเตรียมการเป็นการวางแผนงานการใช้หลักสูตร โดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิด หลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็น สิ่งจำเป็นการเตรียมเกี่ยวกับหลักสูตร

2. ขั้นตอนดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นกำหนดหลักสูตรไปใช้ซึ่งมีทั้งฝ่าย ปฏิบัติการ หลักสูตรและฝ่ายสนับสนุน ตลอดจนฝ่ายควบคุมการใช้หลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับการ บริหารหลักสูตร 3. การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร เมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้ควรมีการ ประเมินผลการประเมินเกี่ยวกับหลักสูตรวัตถุประสงค์ของการประเมินผลเพื่อพิจารณาว่าตรงกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ เพื่อที่จะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร และสอดคล้องกับแนวคิดของ กมล ภู ประเสริฐ (2544, หน้า 32-39) ได้กล่าวเกี่ยวกับการบริหารด้านหลักสูตรไว้ว่าเนื่องจาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรแกนกลาง ของการศึกษาขั้นพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและครอบครัวภูมิปัญญา ท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและ ประเทศชาติ ภารกิจในการบริหารหลักสูตรทั้งหมด ซึ่งผู้บริหารหรือคณะผู้บริหารจะต้องจัดให้มี การดำเนินการไปตามนั้นโดยอาจมีการมอบหมายงานจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน ดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายบริหารภารกิจในการบริหารหลักสูตร

1.2 ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเหมาะสม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดให้มีโครงการพัฒนาการเรียนรู้กลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นเพราะผู้บริหารจัดหาอัตรากำลังเพื่อสอดคล้องกับการเรียนการสอน และให้ครูแสวงหาความรู้ ทั้งสมรรถนะหลัก และสมรรถนะรองตามสายงาน ทำให้ครูมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กมล ภูประเสริฐ (2544, หน้า 41-50) ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ มีแนวคิดตลอดจนข้อเสนอทางเทคนิคการสอนหลายประการ ทั้งที่เกิดก่อนในอดีตแต่ยังมีผลดีและที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอันเป็นผลมาจากการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลดีทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ความคิด ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมตามที่คาดหวังไว้การเสนอแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนนี้ เกิดจากข้อบกพร่องหลายประการในการเรียนการสอน จนจำเป็นต้องมีการปฏิรูปการเรียนรู้ ข้อบกพร่องดังกล่าวนี้ได้แก่ การเรียนในทุกระดับ เรียนอยู่แต่ในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ ไม่เน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้พัฒนาในการวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การเรียนเป็นไปในลักษณะ การถ่ายทอดความรู้ของครู การฝึกปฏิบัติ ฝึกคิด และการอบรมบ่มนิสัยมีอยู่น้อยสิ่งที่เรียนไม่ได้ ผูกพันกับชีวิตของเด็ก ทำให้การเรียนรู้ขาดความหมาย ข้อบกพร่องดังกล่าวนี้ส่งผลต่อการศึกษา คือ เด็กและเยาวชนมีความรู้ความสามารถ ความคิด คุณธรรม จริยธรรมไม่ถึงระดับที่สังคมต้องการ โดยเฉพาะปัจจุบันและอนาคต ประเทศชาติจำเป็นต้องให้ความร่วมมือและในขณะเดียวกันก็ต้องแข่งขันกับนานาประเทศ เด็กและเยาวชนที่จะเป็นพลเมืองของประเทศจะต้องมีศักยภาพสูง จึงจะสามารถนำพาและพัฒนาประเทศได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 51-164) ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. การประมวลการสอน (Syllabus) หลักสูตรได้กำหนดรายวิชาไว้ จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการโดยความร่วมมือจากฝ่ายวิชาการและครูอาจารย์ในการจัดประมวลการสอนเป็นรายวิชา ซึ่งในบางสถานศึกษาจะเรียกประมวลการสอนว่า โครงการสอนการจัดทำประมวลการสอนหรือโครงการสอนนี้จะวางแผนการศึกษา โดยเฉพาะวิชาที่มีหน่วยกิตและสามารถเรียนจบในแต่ละภาคการศึกษา ด้วยเหตุนี้การสอนจึงเริ่มจากการวางแผนระยะยาวเป็นภาคการศึกษา แล้วจึงเป็นการวางแผนระยะสั้น เช่น รายสัปดาห์
2. การจัดแผนการเรียน สถานศึกษาต้องจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความถนัด ตามความสนใจ และความสามารถ แผนการเรียนเป็นการกำหนดรายวิชาให้เรียนมีวิชาบังคับ วิชาเลือก และวิชาเลือกเสรีอย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นหน้าที่ของฝ่ายวิชาการที่จะต้องศึกษาโครงสร้างของหลักสูตร รายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรให้เข้าใจโดยละเอียด
3. การจัดตารางสอน ตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา และเวลาที่จะเรียนโดยละเอียดประจำวันตลอดสัปดาห์
4. การเลือกตำราเรียน ตำราเรียนหรือแบบเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนที่สำคัญโดยทั่วไปสถานศึกษาจะใช้ตำราเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ นอกเหนือจากนั้นเรียกว่าหนังสืออ่านประกอบ ซึ่ง

สถานศึกษาจะใช้ก็ได้ไม่ใช้ได้ 5. คู่มือครูในงานวิชาการเป็นเครื่องมือช่วยครูอาจารย์ที่จะได้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานด้านวิชาการในสถานศึกษา เป็นการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ เพื่อจะได้ให้การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เป็นการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ เพื่อจะได้ให้การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร6. การจัดห้องศูนย์ควบคุมการเรียนการสอนทางวิชาการ ห้องที่จัดขึ้นไม่ใช่ห้องเรียน ของนักเรียนนักศึกษา แต่เป็นห้องที่เป็นศูนย์กลางเกี่ยวกับข่าวสาร และสารสนเทศของงานด้านวิชาการในสถานศึกษา

1.3 ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพริน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพริน จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระบบงานที่ใช้คือ การใช้วงจรของเดมมิ่ง พดีซีเอ (PDCA) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การกำหนดจุดประสงค์และสร้างความเข้าใจร่วมกันในการนิเทศไว้อย่างชัดเจน เป็นเพราะสถานศึกษาในปัจจุบันนิยมใช้หลักการทำงาน วงจรของเดมมิ่ง พดีซีเอ (PDCA) ในกิจกรรมและโครงการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอทำให้ครูรู้จักการประยุกต์การทำงานแบบ พดีซีเอ (PDCA) กับการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น และยังมาประยุกต์ใช้กับการนิเทศติดตามได้อย่างเป็นระบบอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กรมสามัญศึกษา (2535, หน้า 382-383) ได้กล่าวถึงจุดหมายของการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนไว้ว่า 1. เพื่อแก้ปัญหา 2. พัฒนาค้น พัฒนางาน 3. ประชาสัมพันธ์ 4. สร้างขวัญกำลังใจ และยังสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ 5 ประการคือ 1. เพื่อให้ครูดำเนินการสอนตามหลักสูตร และให้ผลตามความมุ่งหมายที่กำหนด 2. เพื่อให้ครูตระหนักในปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา รวมสามารถแก้ปัญหาได้ เกิดผลดีต่อการศึกษานักเรียน 3. เพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น 4. เพื่อรักษา ส่งเสริม และควบคุมคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ 5. เพื่อให้ความช่วยเหลือและประสานงานทางด้านวิชาการ ของกรมเจ้าสังกัดกระทรวงสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผู้บริหารจึงมีหน้าที่โดยตรง ที่จะต้องดำเนินการงานนิเทศในหน่วยงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ประการข้างต้น

1.4 ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพริน จังหวัดกาญจนบุรี มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพริน จังหวัดกาญจนบุรี ในด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การสนับสนุนให้ครูนำวิธีการวัดผลแบบต่างๆ มาใช้ตามความเหมาะสมกับรายวิชา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนำผลการประเมินทุกครั้งมาแก้ไขปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูนำวิธีการวัดผลที่หลากหลายมาใช้ในการประเมินผล ทำให้การประเมินผลมีความหลากหลาย เช่น การบูรณาการการวัดผลงานวิชาต่างๆ ให้เชื่อมโยงกันเพื่อไม่ให้เป็นการงานล้นของผู้เรียนที่มีมากและซ้ำซาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พนัส หันนาสินทร์ (2524, หน้า 199) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผล คือ การเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ การ

วัดผลมีลักษณะเป็นรูปธรรม คือมักแสดงออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดจากการที่ได้เรียนไปแล้ว การประเมิน(Evaluation) เป็นการพิจารณาคุณค่า จากคะแนนที่ได้จากการวัดผล และสอดคล้องกับแนวคิดของ ประทีป รัตนสุวรรณ (2525, หน้า 23) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการกำหนด หรือหาจำนวน ปริมาณ อันดับ รายละเอียดของคุณลักษณะ หรือ พฤติกรรมความสามารถของบุคคลโดยใช้เครื่องมือในการวัด สำหรับการประเมินผลนั้น หมายถึง กระบวนการในการตัดสิน ตีราคา ลงความเห็นสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหาคุณค่าของคุณลักษณะ พฤติกรรมโดยอาศัยข้อมูล รายละเอียดที่ได้จากการวัดผลเป็นหลักและใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณา

2. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผล

ทั้งนี้ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน โดยผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุเนตร เพ็ญจันทร์ (2550)

ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี เมื่อจำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผล

ทั้งนี้ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมพบไม่แตกต่างกัน และ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประเสริฐ เนียมแก้ว (2554) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุพชาติ ชุ่มชื่น (2553) ได้ศึกษาและวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถาน ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการปรับปรุงบริหารงานวิชาการ ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ด้านการบริหารหลักสูตร ควรเพิ่มเติม การจัดตารางการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ควรเพิ่มเติม การเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่ผู้เรียนตามความเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ควรเพิ่มเติม การประสานงานกับศึกษานิเทศก์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดผลประเมินผล ควรเพิ่มเติม การประเมินผลการสอนของครูในแต่ละปีการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

อุทัย บุญประเสริฐ. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการของสถานศึกษา ในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ คุรุสภาลาดพร้าว.

เจริญผล สุวรรณโชติ. (2544). ทฤษฎีการบริหาร. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.

สุนทร เพ็ญจันทร์(2548). การศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี.งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,สาขาบริหารการศึกษา,บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ.กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ. .(2544).
การบริหารงานวิชาการ.กรุงเทพฯ :พิมพ์ดี จำกัด

กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ บริษัทพิมพ์.

พนัส หันนาคินทร์.(2524). หลักการบริหาร โรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

ประกิจ รัตนสุวรรณ. (2525). การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

